

Ενάντια στη Βιοεξουσία και την Κλεισούρα

Η *Συνέλευση ενάντια στη Βιοεξουσία και την Κλεισούρα* που μας επέβαλλε το κράτος-προστάτης στους καιρούς της πανδημίας του κορονοϊού SARS-CoV-2 είναι μια πρωτοβουλία που πήραμε κάποιοι και κάποιες προλετάρειες ώστε να μην υποκύψουμε στη «νέα κοινωνικότητα» του «μένουμε στο σπίτι» μόνι/ες, που θέλει να μας επιβάλλει το πολιτικό προσωπικό του κεφαλαίου προετοιμάζοντας τη δυστοπία του αντικοινωνικού, ατομικιστικού, μοναχικού και αβοήθητου ατόμου.

Κατ' αρχάς θέλουμε να ερευνήσουμε κατά πόσο είναι επιτυχείς οι τρόποι με τους οποίους το κεφάλαιο και το κράτος προσπαθούν να οργανώσουν την έξοδο από την κρίση και την αταξία στην οποία έχουν περιέλθει λόγω της επιδημίας. Μπορούν να εγγυηθούν αυτοί οι τρόποι την επαναφορά της τάξης και της καπιταλιστικής κανονικότητας με όρους πιο κερδοφόρους και πειθαρχικούς από πριν; Έχει το καπιταλιστικό κράτος, το οποίο γενικά παρουσιάζεται ως αυτόνομος και ουδέτερος οργανισμός που λειτουργεί προς όφελος των συμφερόντων της «κοινωνίας των πολιτών» και του «έθνους», νομιμοποιηθεί ξανά σε αντίθεση με το τι συνέβη στις προηγούμενες, διαφορετικού τύπου, κρίσεις; Είναι η ιατρικοποίηση της κοινωνικής και πολιτικής ζωής πετυχημένη; Υπάρχουν ρωγμές ή έχει επικρατήσει η εθνική ομοψυχία;

Ο ρόλος του κράτους είναι να εξασφαλίζει για λογαριασμό του κεφαλαίου τον απαραίτητο αριθμό υγιών και πειθαρχημένων μισθωτών, ικανών να δημιουργούμε με την εργασιακή μας δύναμη τα καπιταλιστικά κέρδη. Γι' αυτό και στη φάση αυτή της πανδημίας, αφού πρώτα καλλιέργησε συνθήκες μαζικού πανικού, ήρθε στη συνέχεια ως «εγγυητής της δημόσιας υγείας» και «προστάτης» όλων μας να κλείσει κάποιους τομείς της παραγωγής, της αναπαραγωγής και της κυκλοφορίας που δεν

(ανα)παράγουν ή διακινούν εμπορεύματα άμεσα αναγκαία στην παρούσα φάση. Τι είδους εντάσεις όμως έχει δημιουργήσει αυτό;

Το καπιταλιστικό κράτος ποτέ δεν το παίζει μπαμπάς χωρίς να επιβάλλει τους δικούς του όρους, οι οποίοι εμποδίζουν πάντα την εργατική τάξη να ενεργήσει η ίδια για τον εαυτό της. Έτσι, αυτό που έχουμε μπροστά μας είναι μέτρα στρατιωτικού τύπου: άνωθεν επιβαλλόμενη καραντίνα, απαγόρευση συναθροίσεων και τελικά ολική απαγόρευση κυκλοφορίας. Μέτρα που επιβάλλουν ασφυκτικό έλεγχο στη ζωή και τα σώματά μας. Μέτρα που εκτός των άλλων έχουν το νόημα να μας κάνουν να ξεχάσουμε ότι το ίδιο το κράτος που σήμερα παρουσιάζεται ως προστάτης είναι αυτό που εδώ και χρόνια περικόπτει δαπάνες για το σύστημα υγείας, απολύει γιατρούς και κλείνει νοσοκομεία. Φυσικά, κάποιους από εμάς μάς έχει ήδη ξεγράψει, αφού ακόμα και τώρα σε ώρα κρίσης επιμένει και επιλέγει να ξοδέψει όσο γίνεται λιγότερα για την υγεία και τη ζωή της εργατικής τάξης. Ειδικά μάλιστα όσον αφορά την εργατική τάξη, είναι σαφώς αξιοσημείωτη και χαρακτηριστική των καιρών που ζούμε η αντίληψη του κράτους σχετικά με τη μολυσματικότητα των ανθρώπινων σχέσεων. Έτσι, εάν είσαι ένας οποιοσδήποτε άνθρωπος, προκειμένου να μπει σε καραντίνα θεωρείσαι μολυσματικός απλά και μόνο επειδή δεν μπορείς να αποδείξεις το αντίθετο, ενώ αντίθετα εάν είσαι εργαζόμενος είσαι εξ ορισμού υγιής και πρέπει να πηγαίνεις για δουλειά μέχρι εσύ να αποδείξεις ότι έχεις συμπτώματα της νόσου.

Δεν είναι όμως μόνο αυτός ο στόχος των κρατικών περιορισμών. Το δόγμα του μενουμεσπιτισμού έχει ολέθριες συνέπειες και στην οργάνωση της άμυνάς μας. Κλεινόμαστε σπίτι και μέσα στο κλίμα της κοινωνικής παράκρουσης που επικρατεί νιώθουμε όλο και πιο αδύναμοι, μόνοι και αβοήθητοι. Οι αγωνίες μάς διαλύουν: Τι θα μου συμβεί; Τι θα συμβεί στην οικογένεια; στα παιδιά μου; στους φίλους μου; Θα μας πληρώσουν; Θα χάσω τη δουλειά μου; Θα έχουμε να φάμε; Θα έχω να πληρώσω το νοίκι

και τους λογαριασμούς; Θα υπάρχει κρεβάτι στο νοσοκομείο για μένα; Κι όσο εμείς παραλύουμε από φόβο, το κράτος οργανώνει το πώς θα ρίξει στις δικές μας πλάτες τα βάρη της οικονομικής κρίσης του κορονοϊού.

Δεν πρόκειται όμως να μείνουμε με σταυρωμένα τα χέρια μπρος στα πολεμικά ανακοινωθέντα των κυβερνήσεων και τους στρατιωτικούς νόμους που μας επιβάλλουν. Δεν θα κλείσουμε τα μάτια και το στόμα απέναντι στο κατόντημα του δημόσιου συστήματος υγείας, στις πολιτικές λιτότητας, υποτίμησης της εργασίας και τις μαζικές απολύσεις. Όχι, δεν θα περιμένουμε να λογαριαστούμε απλά μόλις περάσει η μπόρα.

Εδώ και τώρα οργανώνουμε την ενεργή μας αντίσταση στα κρατικά σχέδια που βάζουν σε καραντίνα τους μισθούς και την ελεύθερη δημόσια έκφραση και κίνηση. Ανάμεσα στις άλλες δράσεις μας (αυτοκόλλητα και τρικάκια σε χώρους όπου ακόμα κυκλοφορούν εργαζόμενοι, συζητήσεις για να καταλάβουμε τι στο διάολο είναι αυτός ο ιός, από πού προέρχεται και ποιος ευθύνεται για αυτή την μόλυνση, συζητήσεις για τη βιοπολιτική, για την οικονομική και κοινωνική κρίση κλπ) φτιάξαμε και μια σελίδα στο [fb](#) που περιέχει και τη φόρμα-Εργατική Έρευνα στα χρόνια της Καραντίνας με σκοπό να ακουστούν οι φωνές των προλετάρων, να καταγραφούν οι ξεχωριστές εμπειρίες μας.

Εδώ μπορούν όσοι θέλουν να κοινοποιούν την εργασιακή και την κοινωνική διαδρομή τους αυτές τις μέρες της κλεισούρας, κάνοντας την αρχή εμείς οι ίδιοι που απαρτίζουμε αυτή τη συνέλευση με τις προσωπικές μας ιστορίες και εμπειρίες. Μας ενδιαφέρει να μιλήσουμε για ζητήματα όπως:

Τι γίνεται στις δουλειές μας;

Όσοι εξακολουθούμε να εργαζόμαστε, τι συνθήκες αντιμετωπίζουμε σήμερα;

Μας έχουν αναγκάσει σε τηλεργασία;

Σε τι διαφέρει το καθεστώς της τηλεργασίας από το προηγούμενο
καθεστώς εργασίας; Τι προβλήματα μας δημιουργεί;
Είμαστε ολοκληρωτικά εκτός εργασίας;
Αν ναι, πώς τη βγάζουμε;
Έχουμε μισθό;
Έχουμε να πληρώσουμε το νοίκι;
Τι έχει αλλάξει στις κοινωνικές μας σχέσεις;
Βγαίνουμε καθόλου από το σπίτι;
Αν ναι, τι κάνουμε όταν βγαίνουμε;
Αν όχι, πώς την παλεύουμε στην κλεισούρα;

Πρέπει επιπλέον να βρούμε τρόπους να επικοινωνήσουμε και να
συναντηθούμε. Παροτρύνουμε, λοιπόν, ταυτόχρονα την καθεμία και τον
καθένα να έρθει σε επικοινωνία μαζί μας και να αντιμετωπίσουμε από
κοινού τα κοινωνικά προβλήματα που ανακύπτουν την τρέχουσα περίοδο.
Όποια ή όποιος θέλει να βρεθούμε να συζητήσουμε συλλογικούς τρόπους
αντιμετώπισης των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε, από τη αφραγκία
μέχρι τη μοναξιά και την κλεισούρα, μπορεί να στέλνει μείλ στο
koionika.antisomata@pm.me

*Συνέλευση ενάντια στη Βιοεξουσία και την Κλεισούρα,
Απρίλης 2020*